

Tot assaltant el 'corralito'

La història. Alsina, província d'Argentina, 2001. Una colla d'amics i coneguts volen tirar endavant la cooperativa La Metódica, però la crisi econòmica que desemboca en el 'corralito' els fa perdre els seus estalvis, per tant passen a l'acció per recuperar tots els diners...

Les formes. Les comèdies de robatoris són un subgènere que combina a la perfecció (quan funciona) allò

de la preparació del cop a la propietat privada; i la seva execució. Dels 'Ocean's eleven' a 'Atraco a las tres'. Qüestió de números. Ben mirat, les comèdies de robatoris no deixen de ser la versió light del cinema negre. O quan la ciutat és una jungla, i els perdedors

es prenen la justícia social per la seva mà. La Llei del Talió bíblica aplicada a la brava quan les lleis humanes resulten inoperants. Tot aquest llarg exordi ve a tomb per situar (i fer temps i espai) l'estrena de 'La Odisea de los Giles', comedieta de robatoris benintencionats que la família Darín s'ha tret de la butxaca per fer calaix. Ricardo Darín i el seu fill Chino produeixen i alhora en són protagonistes subsidiaris d'aquest film coral sobre la sapastre gestió sociopolítica del 'corralito' a l'Argentina

del 2001. A diferència de '2001, una odisea del espacio' d'Stanley Kubrick, 'La Odisea de los Giles' de Sebastián Borensztein no suposa un abans i un després en el cinema de robatoris. En tot cas, a precari com la colla de lladres amateurs liderats per un Ricardo Darín, marit i pare amantíssim, que qual George Clooney bonaerense, s'inspira en 'Como robar un millón y...'

(1966) de William Wyler, per maquinari assaltar un 'corralito' fortificat. Per tant, tot molt de segona mà. Com els 'giles' del títol ('gil' significa persona lenta i curta de gambals), el film es pren tot el temps del món i més, per escenificar una espècie de 'Rufufú' amb final feliç. Ni tan divertit, com a la

La Odisea de los Giles

Director:
Sebastián Borensztein.
Intèrprets:
Ricardo Darín,
Luis Brandoni,
Veronica Llinás,
Chino Darín.
Argentina, 2019.
116'. JCA Alpicat.

pel·li de Mario Monicelli.

El fons. De vegades, és profitós prendre't la justícia per la pròpia mà.

La imatge. La reunió dels socis cooperativistes per decidir robar al lladregot que els ha estafat.

La frase. 'Los giles siempre nos levantamos, nunca bajamos los brazos', sosté l'omnipresent Ricardo Darín. Cal perseverar i no pas queixar-se, senyors nens i senyores nenes.

La recomanació. Fans del Ricardo Darín.